

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President

LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:

82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N.Y.

za celo leto večja list za Ameriko	za celo leto za mesto New York	5.00
in Canada.....	\$3.50	Za pol leta za mesto New York.. 3.00
Za pol leta	2.00	Za četrt leta za mesto New York 1.50
Za četrt leta	1.00	Za inozemstvo za celo leto 6.00

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan in izvenčni nedelji in praznikov.

"GLAS NARODA"

("Voice of the People")

Issued every day except Sundays and Holidays.

Subscription yearly \$3.50.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisov in osebnosti se ne priobčujejo.

Denar naj se blagovno pošljavi po — Money Order.

Pri spremembah kraja naročnikom prosimo, da se nam tudi prejmejo Mavilka nasnam, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljanjem naredite ta naslov:

"GLAS NARODA"

New York City.

Telefon: 4687 Cortlandt

Vojna.

2. aprila se bo začelo posebno zasedanje kongresa. Sprva je bilo določeno, da se bo sestal kongres 16. aprila, toda predsedniku Wilsonu se zdi, da bi bilo to prepozno.

Dežela se pripravlja na vojno z Nemčijo. Mornarica je pripravljena in tudi vojaštvo je že na svojem mestu. Na suhem in na vodi. To že preece pomeni.

Nikdo naj ne prepriče samega sebe, da ni situacija dovolj resna in da iz cene stvari ne bo ničesar.

Nekateri namreč še vedno mislijo, da hočejo Združene države Nemčijo oplaščiti, da so bile s tem namenom prekinjene diplomatične zveze z Nemčijo in da je zato zapovedal predsednik oborožiti ameriške parnike, ki so namenjeni v Evropo.

Toda temu ni tako! — Združene države se hočejo res zapesti v vojno z Nemčijo.

One ne bodo branile samo svoje obali, ampak bodo tudi napadale, če bo potreba.

Že zdaj se nekateri precej bavijo z idejo, da bi se poslalo v Evropo poseben ekspediciski zbor. Če bo ta zbor resnično odposlan, oziroma, če se bo pridružil zaveznikom ali če bo operiral na svojo roko, zaenkrat še ni dočeno.

Pri predvčeranji kabinetni seji so bili vsi člani kabineta za to, naj se sklicuje takoj kongres.

Gotovo bi šli še dalje, če bi razni sklepi ne spadali v področje kongresa.

Amerika se je pripravila.

Pripravlja se vsestransko in hitro. Iz zanesljivega vira je dospelo poročilo, da je že izdelala popolen program za nabavo armade, ki bo stala 3,000,000 mož.

Prejkomogoče naj se rekrutira petstotisoč mladeničev v starosti od 19 do 23 let.

Kakorhitro jih bo zbranih zadostno število, se jih bo pričelo vežbatи.

Ti možje bodo zaeno z miličarji in zveznimi vojakovi močno armado, ki se bo lahko zoperstavila, tako mogočnemu sovražniku kot so Nemci.

Vlada ima za vojaške svrhe dovolj denarja. Ako bo naprimer kaj zmanjkalo, bo dovolil novi kongres.

Taka je torej situacija in — nič drugačna.

Vojna napovedi pomeni resnično vojno, ne pa kakšno vojaško igro.

Obenem pomeni pa tudi podaljšanje omih strahovitosti in grozodejstev, vsled katerih je Evropa že čisto se stradana in opustošena.

Pomeni pa tudi neizmerno trpljenje večine prebivalstva, pomeni smrt neštetnih mladih in najkrepkejših ljudi.

Nevarnost vojne je postala tako velika, da je ni mogoče več odstraniti.

Zanesemo se pa še vedno na predsednika Wilsona, kajti on nas je že v marsikateri stiski prijetno razočaral.

Počakajmo do drugega aprila.

In do tega časa naj še vedno tli v nas iskrica upanja da bo predsednik Wilson vse tako odločil, da bo Združenim državam in ameriškemu narodu v korist, ne pa v škodo.

—k.

Izgnanci se vračajo iz Sibirije.

Prosta vojna za izgnance.

London, Anglija, 22. marca. — Neko poročilo iz Petrograda pravi, da so prišli iz Sibirije prvi izgnanci. V Chiti so jih sprejeli z vojaško godbo. Med izgnanci, ki so se vrnil, je bila tudi Marija Spiridonova, katero so nosili na rokoh po mestnih ulicah.

Marija Spiridonova je hči ruskega generala. 1906 je vstrelila policijskega šefa Luchenowskija. Obsedena je bila na smrt, kazens pa je bila spremenjena na dvaletno leto. Ko je bila v ječi, sta jo dva policejca strašno mučila. — Enajst ur sta jo suvala in gonila po celici; izruvala sta ji lase in jo žgala z gorečimi cigaretami. Obduva mudatelja sta bila pozneje umorjena.

Ruski generali.

Havala, Kuba, 22. marca.

Policejca je prišla na sled zaroti, kako rešiti Gomezu iz ječe. V kurku, katerega je prinesla neka žena, za Gomezom, je policejca našla kos papirja, ki je pojasnil vso zaroto. Tudi so bili izdelani načrti za nadaljevanje vstaje. Vsled tega je bilo arretiranih več voditevijev vstave.

Zarota na Kubi.

Coketon, W. Va.

Rad bi opozoril rojake Širin Amerike, da se varujejo, da se s katerim tako ne zgodi, kakor se je zmenil.

Dne 12. februarja sem se napolil z Thomasom, W. Va., v Springfield, Ill. Ko sem despel v Toledo, Ohio, sem na postaji čakal na drugi vlak, pa se mi priklati en nepoznan potepuh hrvatskega načrta ter me vabi in nagovarja, da bi šel z njim malo v mesto. Rekel mi je, da bo šel tudi on na vlak, da se on tudi tja polje kaže. Jaz se mu brainam, da ne morem, pa me toliko časa vabi, da en šel z njim. Pred menoj je že en mož, katerega nisem videl na postaji. Ko pridevno malo proč od

Postoja vojna za izgnance.

Petrograd, Rusija, 22. marca.

Ministrski svet je sklenil, da bodo izgnanci imeli prostvo vojnjo po russkih zelenicah. Zunanjemu ministru je bilo tudi naročeno, da pāča vse vozne stroške onim, ki se hočejo vrneti iz tujih držav v Rusijo.

London, Anglija, 22. marca. —

Ministrski svet je sklenil, da bodo izgnanci imeli prostvo vojnjo po russkih zelenicah. Zunanjemu ministru je bilo tudi naročeno, da pāča vse vozne stroške onim, ki se hočejo vrneti iz tujih držav v Rusijo.

Greensburg, Pa.

Po dolgotrajni bolezni je tukaj priljubljeni in zelo spoštovan rojak Josip Novak dan 19. Šuša. Po poklicu je bil krojač.

Poročevalce.

V Št. 41 Glas Naroda sem pisal dopis, katerega posledie je bila, da sem dobil več pisem od cenjenih rojakov, ki bi radi sem prisli v izniveli homestead. Povsem vam pa na tem mestu, da ste prepozno prislali na to idejo, zakaj tukaj ste papir, ki je podoben denarju, pravo sveto pa si stisne v svojo dlan, tisti dolar in papir mi potisne v denarnico in mi jo da nazaj. V času, ko držim svojo denarnico, da imam jaz ujegov denar, mu izrečim svojo denarnico v pregled. V denarnici sem imel svoj denar. Misli sem, da imam poštenjata pred seboj, pa sem jasno premočil. Potem mi pregledujeta in pretevajo moje denarje ter me še žigajo na tla. Kakor hitro pride do mene, me strogo opozori na svoj izgubljen denar. Pravi, da sem jaz našel in pobral ter mi pripoveduje, da je izgubil \$510 v Kanadskem denarju in desetak. Potem pa zahteva od mene, da mu pokazem svojo denarnico in denar. Jaz se dolgo izgovarjam, da nimam ničesar ujegovega. Ker pa se vedno trdi, da imam jaz ujegov denar, mu izrečim svojo denarnico v pregled. V denarnici sem imel svoj denar. Misli sem, da imam poštenjata pred seboj, pa sem jasno premočil. Potem mi pregledujeta in pretevajo moje denarje ter me še žigajo na tla. Kakor hitro pride do mene, me strogo opozori na svoj izgubljen denar. Pravi, da sem jaz našel in pobral ter mi pripoveduje, da je izgubil \$510 v Kanadskem denarju in desetak. Potem pa zahteva od mene, da mu pokazem svojo denarnico in denar. Jaz se dolgo izgovarjam, da nimam ničesar ujegovega. Ker pa se vedno trdi, da imam jaz ujegov denar, mu izrečim svojo denarnico v pregled. V denarnici sem imel svoj denar. Misli sem, da imam poštenjata pred seboj, pa sem jasno premočil. Potem mi pregledujeta in pretevajo moje denarje ter me še žigajo na tla. Kakor hitro pride do mene, me strogo opozori na svoj izgubljen denar. Pravi, da sem jaz našel in pobral ter mi pripoveduje, da je izgubil \$510 v Kanadskem denarju in desetak. Potem pa zahteva od mene, da mu pokazem svojo denarnico in denar. Jaz se dolgo izgovarjam, da nimam ničesar ujegovega. Ker pa se vedno trdi, da imam jaz ujegov denar, mu izrečim svojo denarnico v pregled. V denarnici sem imel svoj denar. Misli sem, da imam poštenjata pred seboj, pa sem jasno premočil. Potem mi pregledujeta in pretevajo moje denarje ter me še žigajo na tla. Kakor hitro pride do mene, me strogo opozori na svoj izgubljen denar. Pravi, da sem jaz našel in pobral ter mi pripoveduje, da je izgubil \$510 v Kanadskem denarju in desatak. Potem pa zahteva od mene, da mu pokazem svojo denarnico in denar. Jaz se dolgo izgovarjam, da nimam ničesar ujegovega. Ker pa se vedno trdi, da imam jaz ujegov denar, mu izrečim svojo denarnico v pregled. V denarnici sem imel svoj denar. Misli sem, da imam poštenjata pred seboj, pa sem jasno premočil. Potem mi pregledujeta in pretevajo moje denarje ter me še žigajo na tla. Kakor hitro pride do mene, me strogo opozori na svoj izgubljen denar. Pravi, da sem jaz našel in pobral ter mi pripoveduje, da je izgubil \$510 v Kanadskem denarju in desatak. Potem pa zahteva od mene, da mu pokazem svojo denarnico in denar. Jaz se dolgo izgovarjam, da nimam ničesar ujegovega. Ker pa se vedno trdi, da imam jaz ujegov denar, mu izrečim svojo denarnico v pregled. V denarnici sem imel svoj denar. Misli sem, da imam poštenjata pred seboj, pa sem jasno premočil. Potem mi pregledujeta in pretevajo moje denarje ter me še žigajo na tla. Kakor hitro pride do mene, me strogo opozori na svoj izgubljen denar. Pravi, da sem jaz našel in pobral ter mi pripoveduje, da je izgubil \$510 v Kanadskem denarju in desatak. Potem pa zahteva od mene, da mu pokazem svojo denarnico in denar. Jaz se dolgo izgovarjam, da nimam ničesar ujegovega. Ker pa se vedno trdi, da imam jaz ujegov denar, mu izrečim svojo denarnico v pregled. V denarnici sem imel svoj denar. Misli sem, da imam poštenjata pred seboj, pa sem jasno premočil. Potem mi pregledujeta in pretevajo moje denarje ter me še žigajo na tla. Kakor hitro pride do mene, me strogo opozori na svoj izgubljen denar. Pravi, da sem jaz našel in pobral ter mi pripoveduje, da je izgubil \$510 v Kanadskem denarju in desatak. Potem pa zahteva od mene, da mu pokazem svojo denarnico in denar. Jaz se dolgo izgovarjam, da nimam ničesar ujegovega. Ker pa se vedno trdi, da imam jaz ujegov denar, mu izrečim svojo denarnico v pregled. V denarnici sem imel svoj denar. Misli sem, da imam poštenjata pred seboj, pa sem jasno premočil. Potem mi pregledujeta in pretevajo moje denarje ter me še žigajo na tla. Kakor hitro pride do mene, me strogo opozori na svoj izgubljen denar. Pravi, da sem jaz našel in pobral ter mi pripoveduje, da je izgubil \$510 v Kanadskem denarju in desatak. Potem pa zahteva od mene, da mu pokazem svojo denarnico in denar. Jaz se dolgo izgovarjam, da nimam ničesar ujegovega. Ker pa se vedno trdi, da imam jaz ujegov denar, mu izrečim svojo denarnico v pregled. V denarnici sem imel svoj denar. Misli sem, da imam poštenjata pred seboj, pa sem jasno premočil. Potem mi pregledujeta in pretevajo moje denarje ter me še žigajo na tla. Kakor hitro pride do mene, me strogo opozori na svoj izgubljen denar. Pravi, da sem jaz našel in pobral ter mi pripoveduje, da je izgubil \$510 v Kanadskem denarju in desatak. Potem pa zahteva od mene, da mu pokazem svojo denarnico in denar. Jaz se dolgo izgovarjam, da nimam ničesar ujegovega. Ker pa se vedno trdi, da imam jaz ujegov denar, mu izrečim svojo denarnico v pregled. V denarnici sem imel svoj denar. Misli sem, da imam poštenjata pred seboj, pa sem jasno premočil. Potem mi pregledujeta in pretevajo moje denarje ter me še žigajo na tla. Kakor hitro pride do mene, me strogo opozori na svoj izgubljen denar. Pravi, da sem jaz našel in pobral ter mi pripoveduje, da je izgubil \$510 v Kanadskem denarju in desatak. Potem pa zahteva od mene, da mu pokazem svojo denarnico in denar. Jaz se dolgo izgovarjam, da nimam ničesar ujegovega. Ker pa se vedno trdi, da imam jaz ujegov denar, mu izrečim svojo denarnico v pregled. V denarnici sem imel svoj denar. Misli sem, da imam poštenjata pred seboj, pa sem jasno premočil. Potem mi pregledujeta in pretevajo moje denarje ter me še žigajo na tla. Kakor hitro pride do mene, me strogo opozori na svoj izgubljen denar. Pravi, da sem jaz našel in pobral ter mi pripoveduje, da je izgubil \$510 v Kanadskem denarju in desatak. Potem pa zahteva od mene, da mu pokazem svojo denarnico in denar. Jaz se dolgo izgovarjam, da nimam ničesar ujegovega. Ker pa se vedno trdi, da imam jaz ujegov denar, mu izrečim svojo denarnico v pregled. V denarnici sem imel svoj denar. Misli sem, da imam poštenjata pred seboj, pa sem jasno premočil. Potem mi pregledujeta in pretevajo moje denarje ter me še žigajo na tla. Kakor hitro pride do mene, me strogo opozori na svoj izgubljen denar. Pravi, da sem jaz našel in pobral ter mi pripoveduje, da je izgubil \$510 v Kanadskem denarju in desatak. Potem pa zahteva od mene, da mu pokazem svojo denarnico in denar. Jaz se dolgo izgovarjam, da nimam ničesar ujegovega. Ker pa se vedno trdi, da imam jaz ujegov denar, mu izrečim svojo denarnico v pregled. V denarnici sem imel svoj denar. Misli sem, da imam poštenjata pred seboj, pa sem jasno premočil. Potem mi pregledujeta in pretevajo moje denarje ter me še žigajo na tla. Kakor hitro pride do mene, me strogo opozori na svoj izgubljen denar. Pravi, da sem jaz našel in pobral ter mi pripoveduje, da je izgubil \$510 v Kanadskem denarju in desatak. Potem pa zahteva od mene, da mu pokazem svojo denarnico in denar. Jaz se dolgo izgovarjam, da nimam ničesar ujegovega. Ker pa se vedno trdi, da imam jaz ujegov denar, mu izrečim svojo denarnico v pregled. V denarnici sem imel svoj denar. Misli sem, da imam poštenjata pred seboj, pa sem jasno premočil. Potem mi pregledujeta in pretevajo moje denarje ter me še žigajo na tla. Kakor hitro pride do mene, me strogo opozori na svoj izgubljen denar. Pravi

Iz bolgarsko-srbske zgodovine.

V "černih gorah", starem zavetišču srbske neodvisnosti, je pogmal Štefan Vojslav Bizantincev nazaj dol na jug, Bolgari so oklicali l. 1040, za carja Petra Deleana, vnučka Samuelevoga. A še ni prišel pravi čas, Deleana so oslegili domači mogote, konec leta 1041. je prenehalo bolgarska vstaja, samo v nedostopnih gorah Črnogorskih je branil hrabri Štefan prostost naroda in neodvisnost svojo. Posegli so v boj tudi mongolski Pečenegi in Kumani, pomagali so Bolgarom, upor je sledil upor, najstrašnejši po smrti Manuela, po l. 1180. V Srbiji vidimo že sto let preje kralja Mihaila, okoli l. 1120, pa nastopi župan iz Raše, Uroš, začetnik vladarske hiše (dinastije) slavnih Nemanjićev. Sin njegov, Štefan I. Nemanja (1163–1195), je osvojil Srbijo bizantskih nadvišencev in edružil vse pokrajine razvezene Bosne v svoji roki kot dedno državo. Cesar v Carigradu, Izak II. Angelos, se je hotel poročiti s hieroogrškega kralja Bela III. Treba je bilo denarja, da naj bi ga Bolgari, revedti, ki sami niso imeli nikačesar. Izbruhnila je gorična vstaja, strašnejša nego druga prej. Na čelu upornikov sta bila brata Peter in Ivan Azen, pomagali so Srbi.

V cerkvi sv. Demetrijja v Trnovem je prisego ljudstvo v splošnem navdušenju boju proti Bizantincem. Petra so oklicali za carja Bolgarov in Grkov (l. 1186). Obenem so se osvobodili verskega vpliva carigradskega, imenovali so samostojnega nadškofa s sedežem v Trnovem. Izpočetka vstaja ni imela uspeha, a hrabri bolgarski rokapi se je kmalu zopet privadila sukanju orozja. Petrov brat Ivan si je spletal vence zmag, z glavnim mestom novega carstva je določil Trnovo.

Peta je umoril bolgarski plemnitnik Ivanko, tudi Ivana se umorili, sledil veliki sovražnik Grk, Joannisa ali Kalojan, kakor ga navadno imenujajo, najmlajši rodovine Azenidov. Deset let je vladal, 1197–1207, zgodovina mu je nadela ime Rouajkonos, morel Romejevec ali Bizantinevec. Že to ime ga znači. Bil je vojskovo vodja in politik, povsod velik. Takrat so vladale na Srbskem žalostne razmere. Štefan I. se je od povedel vladanju, stopej je v samostan Studenico, ki ga je bil posodal sam, imenovali so ga "menil Simeon". Dve leti pozneje, 1197., je šel na goro Atos, sezidal se je bil tam drugi samostan, Hilandar, tu je tudi umrl. Ni ruševal s starim slovanskim grohom, z neslogom, zapustil je vladu najstarejšemu sinu Štefanu II. (1159–1224), mlajšemu sinu, Vuku, pa dal staro Zeto, Črno Goro.

Vuk se je takoj dvignil proti bratu, Štefan se je obrnil na papeža Inocencija III. naj mu pomaga. Znan je, da je to eden največjih papežev; poslužil se je prilikom, poslal je Štefana krono in ta se je imenoval odslej naprej: "kralj Srbske, Duklje, Travunije, Dalmacije in Iluma". Ogrski kralj Emerik se je vmešal v dobitki srbske boje in zasedel večji del Srbije, a so ga kmalu pregnali. Ker so bili Bolgari na strani Štefana, so tudi proti njim nastopili Ogori. Kalojan je hotel v teh burnih časih zagotoviti obstoj svoje države, treba je bilo, da bi ga potrdili kaka vija oblast. Obrnil se je v Rim, ki je imel tedaj po 4. krizijski vojni, tudi v Carigradu veliko besedo. Dočim pa Baldwin, cesar v Bizarecu, ni hotel tukih temu ničesar slišati o Kalojanu, je postal Inocencij v Trnovem kardinal Leon a kraljevinu dia demon. 8. novembra 1204 je bilo kronanje, dan preje je dobil po nadisku Vasilij maslov primasa (prvega predstojnika) bolgarske cerkve. Baldwin je Kalojan kazoval za prejšnjino nepriznato, potokel je njegovo vojsko, cesarja pa ujet, najbrže so ga umorili. Ni pa držal Kalojan obljub, ki jih je dal papežu, ravnotako tudi ne Štefan Nemanja, kajti dobil je leta 1222. krono tudi iz Rijance.

Kalojan je umoril Kunana Manastras, najbrž na prigovarjanju enice same. Ta se je poročila z Borilom: njegova vladja je bila slab, gremagal ga je sin Kalojanov, Ivan, ujet ga je in dal oslepiti. Ta Ivan Azen II. (1218–1241) je eden največjih bolgarskih carov. Misil je celo na Carigrad, ni se mu posrečilo, a osvojil je Drăša. Za njegove vladne četrti je cvetela obret in trgovina, pro-

3: Katedrala sv. Izaka. — 4: Zimski palača v Petrogradu. — 5: gen. M. Aleksej. — 6: gen. Brusilov.

Celje in okolica.

Proste črtice. Sestavil A. Fekonja

Ob Savinji.

Vali igrajo...

Na gornjem koncu mestnega parka nahajamo dvoje kopališč. Prvo je odločeno za ženske, s stanicami, iz katerih lahko gredemo na prost po reko; drugo, a malo dalje gori in bolj v senči, je namenjeno za moške in pripravljenzo za kopanje samo v tekoči vodi. Obe kopališči sta last I. Hausbauma. In tudi nasproti dolni kopališči, to je ob Savinje levi breg, vidimo naprave kopališč, posebe I. Pallosa žensko kopališče s stanicami.

Ta savinjske kopališči so znamenite posebnost za Celje, ker so največje, prijetne, pa tudi zdravilne, ki tudi uprav zato privabljajo mnogo ljudje. ne baš v malo korist in zavabo meščanom. Voda se segreje do 20 in celo 24 stopinj Reaumurja, in to zraven od solenih žarkov tudi od topilnih vrelcev, ki izvirajo uprav v strugi sami. Tako je Savinja tudi Celjanom veselje in ponos. Ves dan se hodijo i domačini i tuje blađi od poletne vročine; zvezče pa zlasti vidiš v reki glavo pri glavi tako, da se more redi:

"Pol Celja leži v vodi."

Cegnar.

Ako si o poletni vročini ohladiti v srebropenečih valovih Savinje soporno telo, lahko si, sko horeč, takoj namočiš še suho grlo. Nad kopališčem za moške imas namreč v gozdu hišo, takozvaní "Waldbau". K. Mathesa pivnico.

Ne stoji ti sicer "lipie", a vendar je "hladna senčica", pa "v senči miza kamena", in izprehajalec tu "v senčo se skrije, ko solnce gorko po logu zasije nad bistro vodo 'bistro vodo'". A telesni užitki mu se tudi duševno oslaja prekrasni pogled skozi zeleno, vejeje tjo preko reke bližeče na prostu pisano potje, kjer "se šopiri evtna livada". Nad nami in okoli nas pa

solnce čez hribček gre, ptičice žvrgole.

M. Vilhar.

Ako ti pa, šetajočemu po mestnem parku in gori ob Savinji, bolj diši sladko vince, ki "izpod počevja 'zvira'", tedaj pa še pojdi nekaj minut od pivnice naprej po kolovozu in tam najdeš "dolin'ec evočeo, v dolin'ci studenček, namreč takozvani 'lepi studenček'.

To je neki kamenit spomenik (ginn. prof. J. G. Seidla), stojec kraj pota, a skozi kamen teče iz hriba umetno narezana vrele čiste studenčice, torej uprav "studenček pod skal'"; ob studenčcu so nameščene kopji za ugoden posete.

Torej, studenček lepi, tudi jas-

pri tebi počijem, se dobro hladim, se vede naprijem.

Obalo.

Daljnje Savinjsko prodolje.

"Po sredi je dolinie..."

Vrnivši se k savinjskemu mostu ter po Laški cesti ob Savinji navzdol, pridemo skozi tesno ulico na Bregu. Dospevši do zadnjega hiša — pa giej krasne kotline ter divnih prizorov v nji in okoli nje!

Z Vogljajo združena Savinja sumi pod Starim gradom naprej proti jugu; ob desnem obrežju se vleče vozna cesta po polju, a na levem strani drdirajo dolgi železni vozovi po vzvišeni progi čez travnik za goro. Zeleni, z ličnimi hišami okrašeni holme, vzdigujoči se više in više do gozdniških hribov, nam sicer zapirajo daljni pogled: no tu pred nami čuj in glej, kako

na strme gore obrez voda bije, med kam'njem se nekdajnji živje;

in zgoraj tik oblakov je razisp. 1. Arlič.

Posebno napravo pa imamo tukaj — kopališče "Diane".

Kopališče "Diane" je last kopališča zadruge "Diane", na katere celu so nekateri celjski po izbor Slovenc. Zgradba sama je lična in lepa; ima 27 prostornih kabini, opravljenih takim napravam primerno. Voda Savinje pred kopališčem je globoka 2 do 4 m, pa čista kakor kristal.

No, tedaj pa le:

Kdo s' upa, bodi oproda ali knez, v krnico potopiti se?

Schiller-Koseski.

Nadaljujoč po cesti naprej proti Laškemu, dospemo v četrto ure odtod mimo kraj, ki ga zavaja ob strmi k reki napuščeni gori Vipoti; in še kratko četrto, pa stojimo na mestu, kjer "ob skalni na bregu se voda peni". To je namreč skala, moleča visoko nad Savinjo, obrazlsta s travo in grmovjem, ločena od ostalega hriba, od katerega jo je osamila cesta tu skozi presekata ter okoli nje se vijejo. Celjski Nemci imenujejo to skalo "Jungfernsprung" ter pravijo, da bi to bila savinjska Loreley.

Hladni nas grozdja kri, in vinček nam prav dobro st'ri.

Ripš.

Zopet četrto ure odtod mimo kamoljona na desni smo v 'oteski ob strmi k reki napuščeni gori Vipoti; in še kratko četrto, pa stojimo na mestu, kjer "ob skalni na bregu se voda peni". To je namreč skala, moleča visoko nad Savinjo, obrazlsta s travo in grmovjem, ločena od ostalega hriba, od katerega jo je osamila cesta tu skozi presekata ter okoli nje se vijejo. Celjski Nemci imenujejo to skalo "Jungfernsprung" ter pravijo, da bi to bila savinjska Loreley.

To bil je skok čez skalni rob, tja dol v Savinje mokri grob!..

Ašker.

Od glavne doline se cepi mnogoter stranski dolini in dolov in te a dokaj žubko podobo, re

kel bi skoro do bogatega značaja planinskega. Pa tako nahajamo tudi marsikatero utično okolico in tej i na oni strani Savinje.

Pri omenjenem "Grenadirju" drži preko Savinje most za pešce.

Krenemo-li tukaj na levi breg reke, lahko se vrnemo tam ob vodo pod Starim gradom v mesto nazaj, ali pa se pod železniškim nasipom po malem ovinku napotimo gori za Gradom k razvalinam. Ali se pa niže pod tretjim prehodom pod železnicu pri mlinu povspnemo na nekoliko strani 722 m visoki Pečevnik, odkoder moremo, prekoračivši sedlo debelega Tolista 838 m nad morjem, ob južni riči dalje po gorskem hrbtu v kakih treh urah despeti do cerkve Matere Božje v Svetini.

Pot po teh hribih je kaj lepa in mikavna ter samo od kraja na vrh in tupatam nekoliko utrudljiva; vendar mi sedaj ne pojde moja. Zakaj z vrh, ki so zastrali z gozdnim drevjem, nimač tako lahko razgleda; sicer pa tudi le

po gorskih višavah srne nožice od kope do kope se prosto pne.

Cegnar.

Ako pa krenemo nasproti savinjskemu mostiču za "Grenadirjem" z okrajne ceste na desno po kolovazu, dospemo takoj v nizko, romantično dragó, kjer se skoro nekotajo spominjam narodnih bajk o vilah, škratljih in drugih gozdnih duhovih. Pot gre zatem po lagom na vrh in zopet navzdol.

pred kopališčem je globoka 2 do 4 m, pa čista kakor kristal. — Potem pa se vzdolje skozi okolico Košnico ter levo stranec naposled po dolu nazaj na Laško cesto pri omenjeni skali. In zopet

čudno v meni gane se sreč.

Toman.

Da, to je planinski svet. Amfiteatralno se vzdigujejo gora za gora, prerezane z micičnim dolinama.

Posamezne kmetije in hišice

krasijo planoto in hohmee. Radostno počivajo na klonih zelenih liva-
dih; bistrji studeneci zubore z gor-
in planinskem dete bistra Savinja

biti po mnogih ovinkih svoji so-
rodnic in posestrimi sinji Savi-

veselo nasproti:

Naprej do dežele, kjer Sava

bobi,

med brate, med sestre, med

naše žudi.

Vilhar.

(Dalje prihodnjih).

Špioni obojeni.

Zvezni sodnik je včeraj obojil Alberta O. Sanderja in Charlesa N. Wumenberga na dve leti je-
če in vsak mora plačati \$2500.

Pričnata sta, da da sta poslala v inozemstvo špione, da bi poročali nemški vladni angleške vojne tajnosti.

Me drugimi sta poslala v Anglijo George Vaux Bacon, da bi po-
vezel za postaje za obrambo proti zrakoplovom in z kabel. Bacon se

ima zahvaliti samo angleški vlad, da je pri življenju. Angleške oblasti so za vse in posile v Ameriko.

Slovensko samostojno bolniško podporno društvo

za Greater New York in okolico

edino postavno priznano slovensko društvo v Greater New York, zboruje vsako četrti soboto zvečer v mesecu v "BEETHOVEN HALL", 210 iztočna 5. ulica blizu 3. Ave. v New Yorku in se prične točno ob 8. uri zvečer.

ODBOR:

Predsednik: ALOJZIJ SKRABAR, 424 E. 9th St., New York City, N. Y.
Podpredsednik: ALFRED JUDEŽ, 63 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.
Tajnik: JOSIP POGACNIK, 56 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.
Zapisnik: JOHN GERJOVICH, 328 Bond St., Brooklyn, N. Y.
Blagajnik: ANTON KOSIRNIK, 340 E. 5th St., New York, N. Y.

NADZORNI ODBOR:

LUDWIG BENEDIK, 2302 Catalpa Ave., Brooklyn, N. Y.
VINKO ZEVNIK, 193 Knickerbocker Ave., Brooklyn, N. Y.
JOSIP ŠVAL, 216 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.

DRUŠVENI ZDRAVNIK:

Dr. HENRY U. ROBINSON, 301 E. 10th St., med Ave. A in B. New York, N. Y.

Importirane Franz Lubasove harmonike

so rasprodane. Imel bom zalog
zopet po končani vojni, ter se za
pozne rojakom priporočam.

Kupujem, prodajam in poprav-
ljam

SLOVENSKO

svete Barbare

ZA KEDINJENE DEŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Zakupljenje dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: F. S. TAUCHER, 674 Ahmey Ave., Rock Springs, Wyo.

Podpredsednik: JAKOB DOLENC, box 181, Broughton, Pa.

Tajnik: FRANK PAVLOVIČ, box 647, Forest City, Pa.

Pomočni tajnik: AVGUST GOSTIŠA, box 310, Forest City, Pa.

Stagajnik: JOSIP MARINIČ, 5800 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Zaupnik: ANT. HOCEVAR, RFD. No. 2, box 11½, Bridgeport, Ohio.

NADZORNJI ODBOR:

Predsednik nadz. odbora: JOSIP PETEREL, box 95, Willock, Pa.

nadzornik: JERNEJ HAFNER, box 95, Federal, Pa.

nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 137th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBRŽEAN, box 72, E. Mineral, Kan.

1. porotnik: FRANC TEROPČIČ, R. F. D. No. 3, box 146, Fort Smith, Ark.

1. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Uradno glasilo: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Cenjena društva, oziroma njih uradnik so naročeni pošiljati vse do pove direktno na glavnega tajnika in nikakor drugega. Denar naj se pa po vsej edini potom poštih, eksprezih ali bančnih denarnih nakaznic, nika kor pa ne potom privatnih čekov, na naslov: Frank Pavlovič, Farmers & Miners National Bank, Forest City, Pa.

V slučaju da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kakor pomanjkljivosti, naj to nenudoma naznamo uradu glavnega tajnika, da samore napako popraviti.

Vojniška republika zapoških kozakov.

Češki spisal J. Perwolf.

Ostali manjši častniki vojniški so bili: 1. dobitnik, ki je skliceval z obnemanjem 1. dan prosinec vsake leto vojsko k obnemenu posvetovanju; dobitnik je bil tudi policijski uradnik. — 2. vojniški puškar, oskrbnik artillerije. — 3. Tolmač, kakovi diplomat v pomoli pisarju pri obravnavah z okolnimi narodi: Poljaki, Moldavani, Grki, Tatarji in Turki. — 4. Kautrij (kantar, tatarska beseda, pomeni mera), nadzornik pri meri in vazi vsega trgovanja na predmetu, kjer so morali vsi tuji kupci plačati mito. — 5. Oskrbniki, ki so poobrali brodne pri Dnjeprovskih provozih iz kitinskega, kodaškega in samarskega okrožja. — 6. Ataman sicerne šole, nětijel v Siči pod nadzorništvom duhovnika. — Končeno so bili vojniški stadičnik, druzinski ataman — načelniki naselbi ozemljij kozakov, v vojaški kancleriji pisarji, podpisarji, kancleristi, podkancleristi in mnogo drugih kozakov, izurjenih v pisavi. — Vsi ti častniki kakor tudi vojniški tovarisi, niso smeli biti ozemljeni (obabeni), noheni ženski ni bilo dovoljeno prebitati v tistih in zimovnicah (stepnih dvorih).

Uravnavna na Siči je bila popolna republikanska. Vsi so si bili tu enaki; noben starešina ni imel ob času mire kakih prednostih pred tovarisi, kateri so ga bili zavoljili, kateri so mu pa tudi mogli čast odvzeti, videvši njegovo ne sposobnost ali nevrenost. Ta enakost se kaže tudi v vseh listinah, katere so posiljali tujim vladarjem, s katerimi niso samo atamani obravnavali, temveč vse Zaporozci. "N. N.", ataman košči sodnik, pisar, assauli in mi atamani vseh kurenov in vse tovarisko kurenovo, nizova vojska zaporozka", je bil navadni žraz v začetku listine. Kurenovi tovarisi so jedli skupaj, kakor stari Špartani, imajoči obeno posestvo; ataman, pisar, kuhanj (kasevar) in zakladnik so oskrbovali v kurenu različna opravila njih se tiskajoča.

Sič je bila pribežališče vseh upornikov in ubežnikov iz okolnih dežel; tu je bil vsak brez izjeme sprejet med tovarise ter zapisan v kak kuren, ko je sprejel pravoslovno vero, prizigel poljskemu kralju (pozneje ruskemu carju) in zaporozki vojski ter se podvrgel desti težki skušnji, ki bi dokazala njegovo urenost in neustreljenost (razum drugega je moral plavati preko nevarnih Dnjeprovskih vodopadov), potem so mu dali drugo ime po njegovih duševnih ali telesnih lastnostih, ali pa drugih okolnosti: (destokrat jako destokrat) (destokrat).

Zaporozka cerkev je bila popolna neodvisna od vsakoršne cerkvene oblasti. Duhovni so bili večjedel izvoljeni iz medgorskega

samostana, ki je stal nad Dnjeprom do konca 18. stoletja. "Ne bo naša božja cerkev odločena od medgorskega samostana, dokler bo v Dnjepru vode in naša zaporožka vojska", piše ataman Teodor kijevskemu metropolitu Gedonu leta 1686. Duhovni so ostali v Siči samo nekoliko časa; že pa so bili priljubljeni, mogli so tudi dalje tukaj ostati. V 18. stoletju ko je bila zaporožka cerkev po vplivu močne Rusije že ožje združena s kijevsko metropolito, bilo je na Zaporozju žirinjat cerkev, izmed katerih je bila glavna v Siči, posvečena Mariji (Pokrov) in emarski samostan. Cerkveni duhovniki so dajali Zaporozci najboljši del pridobljenega plena.

Zemljivo nam slika deljenje plene narodna duma (pesem), nadpisana "Povrat Šajnoi Kuške" (iz šestnajstega stoletja): "A srebro, zlato so na tri dele razdelili; prvi del so vzel, cerkvam podarili svetemu medgorskemu Spasu, trehčetinsku samostan v sveti siceri Pokrovu ga darovali, da bi za nje pri vstanjanju in leganju milostljivega Boga proslili (namreč pripomogli). A drugi del so med seboj delili; a tretji del so vzel, v vrsto se postavili, pili in se veselili, iz sedemnajstih (namreč sedem pedi dolgih) pušk streljali, da bi Samoila Kuško po volji pozdravljali."

Sodba se je obravnavala splošno ustremeno poleg starih običajev; vse manjše pregreške je razsojevali celo Koš (Sič) jaka mataneno. Sodnik je izrekel sodbo, ataman je potrdil in asaul v dobrem (bobnarjem) izvršil. Sodna obravnavava je bila emoljena in kratka. Zatoženec je bil zaprt, starešine so izrekli na shodnih poglavjih običaja odsodbo, katero je pisar zapisal v akte. Razsodek (sentencijo) je izvrševal dobitnik, bodisi na shodu ali počitno na trgu pri stremotnem stebrih in vislejih. Kazni so bile po pregrešku različne: tepenje s palico, srancni stebri, izguba kakega uda, vislice, ostri kot, na katerega so nabadalih hundodelnike itd.

Pojedelstvo se je pri takoj gojilo; največ se po vzhodnih palankah; v zapadnih se je redila bolj živina (posebno konji), glavni vir zaporozkega bogastva. Ostalo so se tukvarjali z ribištvom, lovom, posebno pri ustju reke Konke v Dnjepru, kjer so kraji, zaraščeni z gustom bicevjem, in se je skrivala zverjaj različnih plemen (tudi bobri), potem tudi s čebeljico in vislejimi. Kazni so bile po pregrešku različne: tepenje s palico, srancni stebri, izguba kakega uda, vislice, ostri kot, na katerega so nabadalih hundodelnike itd.

Dohodki zaporozke vojske so bili različni: stalno plačo in potrebo hranu sta dajali Poljska in Rusija, po katero je vsako leto jezdila posebna deputacija; davek iz šestinskega pijača je bil precej izdaten (leta 1770. je bilo na Zaporozju 371 krčem); potem je bil davek oženjenih kozakov v oreški, protovčanski, kodaski in samarski palanki (po drugih ni bilo vasi, temveč samo zimivniki in huteri — veliki dvoji — tovarishev); brodnina, pobiranje od dnjeporskih prevožnjikov; davek od ribištva, lova in drugih prihodkov, ki so ga tudi neženjeni kozaki plačevali; plen in plača kaznovanih kurenov.

Dohodki zaporozke vojske so bili različni: stalno plačo in potrebo hranu sta dajali Poljska in Rusija, po katero je vsako leto jezdila posebna deputacija; davek iz šestinskega pijača je bil precej izdaten (leta 1770. je bilo na Zaporozju 371 krčem); potem je bil davek oženjenih kozakov v oreški, protovčanski, kodaski in samarski palanki (po drugih ni bilo vasi, temveč samo zimivniki in huteri — veliki dvoji — tovarishev); brodnina, pobiranje od dnjeporskih prevožnjikov; davek od ribištva, lova in drugih prihodkov, ki so ga tudi neženjeni kozaki plačevali; plen in plača kaznovanih kurenov.

Glavno opravilo tovarishev pa je bila vojna; ēe ni bila v Poljski ali Rusiji, iskali so jo sami, napadajoč sovedne dežele, ali pa so stropili v službo pri drugih vladarjih. Oženjeni, naseljeni kozaki so imeli večja bremeva; moral so dajati konje, živež in druge vojne potrebe ter morali samicu čuvati. Sie pri nenavzočnosti tovarishev.

Zaporozko trgovstvo je bilo precej znamenito; v Krim in na Turško so izvazali deželne pridelke, kožuhovino in orožje, katero so kupovali na Poljskem in Ruskom; iz Krima so dobivali različno robo in zlasti sloti, katero so privažali čumaki (hlapi) po sumi v Siči; iz male Rusije so dovozili glavni živež po nevarni poti skozi dnjeparsko vodopade. Na Siči sami, ki je ležala na veliki cesti iz Poljske v Krim, je etožno živo trgovstvo; tatarske in turške ladje so dovozale tja po Dnjepru gori različno blago.

Z malo Rusiju so bili Zaporozci vedno spojeni s poštami kijevsko in gluhoško (prej baturgusko), ki so oskrbovali vse dopise poljske vlade (pozneje tudi ruske), katere sta jim izročevala hetman maloruski in vojvoda kijevski.

Zaporozka cerkev je bila popolna neodvisna od vsakoršne cerkvene oblasti. Duhovni so bili večjedel izvoljeni iz medgorskega

so segale v usnjate, navadno rdeče čevlje (čobote), vrhnji del života je pokrival kaftan, svilnata ali suknjena suknja, bogato označena ter opasana še s širokim svilnatim pasom (pojasom). "Posto pretkanim z zlatimi ali srebrnimi klinami. O slabem vremenu so ognjivali čez kaftan suknem plašč (burko), svito s kapucem (kobenjakom) in prezenanimi rokavji (poljski wyloty), ki so se navadno zadržali zavezovali ter pokladeli pod kapucem. Glavo je krila čepka, bodisi kabardinka (vidrovka, tatarski kabardavidra), bodisi rdeča suknjena s opusku ali bobrovim vremčem, ali pa špičast usnjat klobuk (kobur). Brado in glavo so Zaporozci najboljši del pridobljenega plena.

Zemljivo nam slika deljenje plene narodna duma (pesem), nadpisana "Povrat Šajnoi Kuške" (iz šestnajstega stoletja):

"A srebro, zlato so na tri dele razdelili; prvi del so vzel, cerkvam podarili svetemu medgorskemu Spasu, trehčetinsku samostan v sveti siceri Pokrovu ga darovali, da bi za nje pri vstanjanju in leganju milostljivega Boga proslili (namreč pripomogli). A drugi del so med seboj delili; a tretji del so vzel, v vrsto se postavili, pili in se veselili, izguba kakega uda, vislice, ostri kot, na katerega so nabadalih hundodelnike itd.

"Zatoženec je bil zaprt, starešine so izrekli na shodnih poglavjih običaja odsodbo, katero je pisar zapisal v akte. Razsodek (sentencijo) je izvrševal dobitnik, bodisi na shodu ali počitno na trgu pri stremotnem stebrih in vislejih. Kazni so bile po pregrešku različne: tepenje s palico, srancni stebri, izguba kakega uda, vislice, ostri kot, na katerega so nabadalih hundodelnike itd.

"Zatoženec je bil zaprt, starešine so izrekli na shodnih poglavjih običaja odsodbo, katero je pisar zapisal v akte. Razsodek (sentencijo) je izvrševal dobitnik, bodisi na shodu ali počitno na trgu pri stremotnem stebrih in vislejih. Kazni so bile po pregrešku različne: tepenje s palico, srancni stebri, izguba kakega uda, vislice, ostri kot, na katerega so nabadalih hundodelnike itd.

"Zatoženec je bil zaprt, starešine so izrekli na shodnih poglavjih običaja odsodbo, katero je pisar zapisal v akte. Razsodek (sentencijo) je izvrševal dobitnik, bodisi na shodu ali počitno na trgu pri stremotnem stebrih in vislejih. Kazni so bile po pregrešku različne: tepenje s palico, srancni stebri, izguba kakega uda, vislice, ostri kot, na katerega so nabadalih hundodelnike itd.

"Zatoženec je bil zaprt, starešine so izrekli na shodnih poglavjih običaja odsodbo, katero je pisar zapisal v akte. Razsodek (sentencijo) je izvrševal dobitnik, bodisi na shodu ali počitno na trgu pri stremotnem stebrih in vislejih. Kazni so bile po pregrešku različne: tepenje s palico, srancni stebri, izguba kakega uda, vislice, ostri kot, na katerega so nabadalih hundodelnike itd.

"Zatoženec je bil zaprt, starešine so izrekli na shodnih poglavjih običaja odsodbo, katero je pisar zapisal v akte. Razsodek (sentencijo) je izvrševal dobitnik, bodisi na shodu ali počitno na trgu pri stremotnem stebrih in vislejih. Kazni so bile po pregrešku različne: tepenje s palico, srancni stebri, izguba kakega uda, vislice, ostri kot, na katerega so nabadalih hundodelnike itd.

"Zatoženec je bil zaprt, starešine so izrekli na shodnih poglavjih običaja odsodbo, katero je pisar zapisal v akte. Razsodek (sentencijo) je izvrševal dobitnik, bodisi na shodu ali počitno na trgu pri stremotnem stebrih in vislejih. Kazni so bile po pregrešku različne: tepenje s palico, srancni stebri, izguba kakega uda, vislice, ostri kot, na katerega so nabadalih hundodelnike itd.

"Zatoženec je bil zaprt, starešine so izrekli na shodnih poglavjih običaja odsodbo, katero je pisar zapisal v akte. Razsodek (sentencijo) je izvrševal dobitnik, bodisi na shodu ali počitno na trgu pri stremotnem stebrih in vislejih. Kazni so bile po pregrešku različne: tepenje s palico, srancni stebri, izguba kakega uda, vislice, ostri kot, na katerega so nabadalih hundodelnike itd.

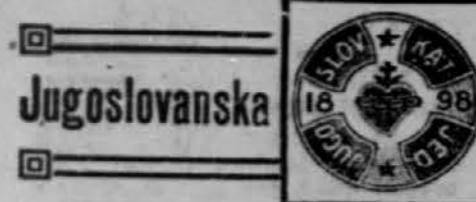
"Zatoženec je bil zaprt, starešine so izrekli na shodnih poglavjih običaja odsodbo, katero je pisar zapisal v akte. Razsodek (sentencijo) je izvrševal dobitnik, bodisi na shodu ali počitno na trgu pri stremotnem stebrih in vislejih. Kazni so bile po pregrešku različne: tepenje s palico, srancni stebri, izguba kakega uda, vislice, ostri kot, na katerega so nabadalih hundodelnike itd.

"Zatoženec je bil zaprt, starešine so izrekli na shodnih poglavjih običaja odsodbo, katero je pisar zapisal v akte. Razsodek (sentencijo) je izvrševal dobitnik, bodisi na shodu ali počitno na trgu pri stremotnem stebrih in vislejih. Kazni so bile po pregrešku različne: tepenje s palico, srancni stebri, izguba kakega uda, vislice, ostri kot, na katerega so nabadalih hundodelnike itd.

"Zatoženec je bil zaprt, starešine so izrekli na shodnih poglavjih običaja odsodbo, katero je pisar zapisal v akte. Razsodek (sentencijo) je izvrševal dobitnik, bodisi na shodu ali počitno na trgu pri stremotnem stebrih in vislejih. Kazni so bile po pregrešku različne: tepenje s palico, srancni stebri, izguba kakega uda, vislice, ostri kot, na katerega so nabadalih hundodelnike itd.

"Zatoženec je bil zaprt, starešine so izrekli na shodnih poglavjih običaja odsodbo, katero je pisar zapisal v akte. Razsodek (sentencijo) je izvrševal dobitnik, bodisi na shodu ali počitno na trgu pri stremotnem stebrih in vislejih. Kazni so bile po pregrešku različne: tepenje s palico, srancni stebri, izguba kakega uda, vislice, ostri kot, na katerega so nabadalih hundodelnike itd.

"Zatoženec je bil zaprt, starešine so izrekli na shodnih poglavjih običaja odsodbo, katero je pisar zapisal v akte. Razsodek (sentencijo) je izvrševal dobitnik, bodisi na shodu ali počitno na trgu pri stremotnem stebrih in vislejih. Kazni so bile po pregrešku različne: tepenje s palico, srancni stebri, izguba kakega uda, vis

Jugoslovanska Katol. Jednota
Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minn.
sedež v ELY, MINN.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.

Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Havni tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.

Havni blagajnik: GEO L BROZICH, Ely, Minn.

Blagajnik N. S.: LOUIS COSTELLO, Salida, Cole.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

JOSEPH V. GRAHEK, 843 East Ohio Street, Pittsburgh Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

ANTHONY MOTZ, 9641 Avenue "M", So. Chicago, Ill.

JOHN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

HEO. J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.

LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.

JOHN RUPNIK, Box 24, S. R., Belmont, Pa.

GOSPODARSKI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 - 7th St., Calumet, Mich.

JOHN MOVERN, 483 Mesaba Ave., Duluth, Minn.

MAT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRUŽEVALNI ODBOR:

UDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio

RANK SKRABEC, Stk. Yds. Station EFD, Box 17, Denver Colo.

RANK KOCHEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne obiljatve, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri tem pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne boste naročali.

Društveno glasilo "GLAS NARODA"

Juan Miseria,

(JANEZ NEVOLJA)

— P O V E S T . —

Spanški spisal P. Luis Coloma.

III.

Po pravici je rekla Salamanka, da Marijanin oče ni nikoli marjal za delo; njegova lenoba je rastla z leti in ljudje so mu dali zaradi tega priimek "lenuh". Po poklicu je bil zidar; tod mu minili so meseci in meseci, ko, ni privzidebil ne ene opake.

"V nedoljo delati!", tako je rekel, "je greh, ker tako pravi cerkev; v ponedeljek se mora počivati od nedeljske zabave; torek je nesrečen dan; v sredo se seden deli; v petek je umrl naš Gospod Bog; v soboto je priprava za nedeljo; in za tisti dan, ki ostane, za četrtek, kdo pojde delat?"

Janez je bil knecki delavec. Služil je dobro dumno, od katere mu je še preostalo, ker ni bil razvajen ter je zelo trezno in zmerno živel. Težko bi se dalo v njegovem stanu dobiti človeka, ki bi bil tako pošten, kakor on, in ki bi obenem tudi tako skromno o sebi mislil, in to je vselej znamenje nenavadno lepega sreca: zakaj ni je večje zasluge, kakor če občuje kdo na drugih, kar sam imam, pa ne ve, da ima.

Starše mu je pobrala kužna bolezen, ki je razsajala na Španskem leta 1854.; sirota je ostala sam in zapuščen na svetu. Kmalu potem ga je dobil v roke očetov bratrance, stie Parra; ta človek je bil hud pijanec, surov divjak. Otrok je mora pri njem neprestano delati in za vse trpljenje mu je vrgel surovina zvezec kozeka kruha, ki ga ubogi deček nikoli ni okusil, da ga ne bi bil premočil s solzami. Tako je bila edina učiteljica te uboga sirote. Dasi ga je vse zaničevalo, jo vendar pokazal, kako plemenita je njegova duša, ki se pri vsem hudem ni pokvarila, ampak je umela povzeti tisto gremko, ki jo znajo drugače le svetniki takoj prenesti, da jim sreča ne razjedeta gremek srd. Ker mu pa ni nikoli nikče z najmanjšo besedico izkazal ljubezen ali tolazbe, je polagoma postal sam zase in zakrit, in to je varovalo plemenita in lepa črta njegovega sreca, tako kakor varuje truje rožno ejetje. Kadars je bil na sainem, je rada prepel pesem, ki jo je njegovi okorni pevski umetnosti vdihnila zapisuščnost:

Ne očeta, ne matere nimam, nikdo se ne spomni name, že stopim pa tja na "gnojišče, še muhe od men beže!"

In ker enoba vsem pregraham vrata odpira, je neprestano pijanec in je ubogo hicer, ki je sin žila vskakanjem kruh s pranjem in

šivanjem, v povračilo za njen trud neusmiljeno strahoval. Dražilo ga je, da misli hči vzeti Janeza Nevoljo, poštenege delave, ki je dobil svoj žalostni priimek od bede, v kateri je preživel otroška leta.

Ta popolna osamljenost je vtičnil jenjegovemu značaju dve značilni lastnosti. Prvič je silno hrenpel po človeku, ki bi ga ljubil; zakaj nikoli ni našel sreca, ki bi se z njegovim skladalo, nikdar ne oči, ki bi se jokale, kadar so jokale njegove. Dalje ni bil on prav nič poučen o verskih naukih, ki jih drugače otrokom vejpijo katoličke matere. Njegovo od naravnega dobre srece je Boga slutilo; a njegov razum, neizobražen in osprijemljen od nevednosti, ga ni vezel z Njim.

Marijanin ljubezen je pomirila njegovo ljubezni žejno sreco;

njegov um pa ni postal delenec vseh verskih resnic. Kadars se je spomnil, kaj je kot otrok pretrpel; ko je čutil kaj sedaj trpi, in ko je anisil, kaj ga že čaka v prihodnosti, tedaj se je vprašal, kakšna je pravičnost onega Boga, ki ga je slišal imenovati dobrega in nesmiljenega, in čutil je, da svojem sreco, da mu ugaša tista iskrice vere, ki je človeku prirojena. Vendar je bila pri njem nevednost tega kriva, dočim je pri vseki vecini temu krije napuh.

Ta lepa duša je bila skrita pod ono robato skorjo, ki je lastna ljudem najrevnejših stanov. Kar tovariši njegove vrste, je bil tudi on okorenega, neotesanega vedenja in prepovedi z onimi krvimi nauki, ki so jih sejali tiste čase na Španskem revolucionarnem oltarju.

Otrok je mora pri njem neprestano delati in za vse trpljenje mu je vrgel surovina zvezec kozeka kruha, ki ga ubogi deček nikoli ni okusil, da ga ne bi bil premočil s solzami. Tako je bila edina učiteljica te uboga sirote. Dasi ga je vse zaničevalo, jo vendar pokazal, kako plemenita je njegova duša, ki se pri vsem hudem ni pokvarila, ampak je umela povzeti tisto gremko, ki jo znajo drugače le svetniki takoj prenesti, da jim sreča ne razjedeta gremek srd. Ker mu pa ni nikoli nikče z najmanjšo besedico izkazal ljubezen ali tolazbe, je polagoma postal sam zase in zakrit, in to je varovalo plemenita in lepa črta njegovega sreca, tako kakor varuje truje rožno ejetje. Kadars je bil na sainem, je rada prepel pesem, ki jo je njegovi okorni pevski umetnosti vdihnila zapisuščnost:

Pravzaprav pa ti načrti Martina Lenuha niso bile pravne sanje. Salamankin stričnik Pepe López, ki so mu sosedje rekli Lopezinek, kakor so rekli njegovemu očetu Lopezin, se je kazal Marijanu prijaznje, in stie Martin ni pogrešal pri njem nobenem izmed tistih lastnosti, ki si jih je želel pri sponzurju.

Njegov oče je dobil svoj pri-

ime tako-le. Ob neki priliki sta bila oba poklicana pred sodnika zaradi pričevanja; oče, ki je hotel veljati za izobraženega, se je predstavil sodniku s temi besedami:

"Gospod sodnik! naj izvoli vprašati, kar hoče, zakaj sam evangelijsk vam ne pove bolj po pravici, kakor gospod Lopez in sin."

"To tudi pričakujem, gospod Lopezin!", mu odgovori sodnik, ki je bil šaljivec.

Včasih narišajo majhne podrobnosti značaj kakega človeka veliko boljše, kakor pa na najbolj natančno in najbolj vestno opisovane. Tabla, ki je kraljevala nad vhodom v delavnico strica Lopezina, je jasno razodevala vso omiku tega novodobnega naslednika svetnikov Krišpina in Krišpina. Na dveh leseni stebrih se je dvigala ta čudovala umetinja, na vrhu pa je pihan debel angel na gromko trobento; a zastonj se je potil debeloljni orjak, da bi spravil iz te trobente, slaveče krepot in junaštvo, kakšen glas na četvrtjarku.

Ni drugi tabl na tistih vrhovih, v katerih je bila načrta načrta, da bi narisana dva otroka, v katerih bi oni učenjaki, ki trdijo, da je človek iz opice, lahko našli dolgo zaželeni primer za prehod iz opice v človeka; držala sta pozlačen trak, na katerem so visele črke s sledenimi napisom: Josip Lopez čevljarski umetnik.

To je bila živa slika Lopezinovega značaja. Mož je bil pravi primer novodobnega človeka, ki je rojen kot vinar, pa bi rad veljal za groš; ko ga je pa izkušnja iznigila, da čeč vinar nikoli ne pride, je pa hotel, da naredi ta skok vsaj njegov sin, in ko ga je mislil vzgojiti za duhovnika, namesto da bi ga izucil za čevljarska. Lopezin se ni bil tiste vrste ljudi, ki so bili vzgojeni ali rojeni v oni brezbožni goni, katera je pripravljala revolucijo leta 1868. Bil je veren, in čoprav ni spoštoval v duhovniku vzdigne častni njezovega stana, je videl v njen vsaj človeka, ki v družbi več velja kakor on; in zadovoljno je premislil v svojih častilkovanih sanjah, da je od ministrantovskega oblačila pa do papeževe krone odpulta pot in da je pot že zarisklo prehodil. Razen tega pa se izmed vseh višjih služb še največje pride do cerkvne; in zato je bila ta služba še edina, ki je bila za sina dosegla v njegovih razmerah; zakaj četudi je shajal brez posebnih težav, reyen je bil vendarle. Poslal ga je torej v slovenje, odtegnil pa je šlo s fantom vedno navzdol. Zakaj dijak je v prihodnjem dnuhovnik Lopezinek se ni smel oblačiti tako, kakor Lopezinek, ki je letal po ulicah bosonog in lovil vrabce; zato je prosil očeta, da mu kupi površnik. Ta oblast ga je pa povzdignila nad tovarisko in je bila vsed telega zanj usodna, ker sta se mu od tistega časa razprtli v sreči nečimernost in očitnost, ki sta imeli v njem svoje korenine že od rojstva. Prvič sad, ki sta ga rodili ti dve rastli, je bil silno gremek za gospoda Lopezina.

S trudem si je oči toliko od ust pritrgal, da je mogel kupiti sinu celo oblike in pa kapico iz črnega žameta. Fant jo je obpletel prvič na veliki četrtek in ravno sta imela iti z očetom v cerkev. Ko pa je tudi ves četrtek ogledoval sinu tako prazničnega in ga je mati, ki je bila takrat še živa, ljubuzljivo gledala, da deček čemer opazil, da ima oče za praznično obliko zakrpano sukno in ponosen klubok ter je dejal: "Jaz da ne razumen? Jaz ne vedneč! Nevedneč so tisti zagrizenci, ki bi nas najraje zaeraj pitali z lažmi."

Vsa modrost devetnajstletnega Lopezinka je tičala v teh dveh pravilih: Kar mi je nadležno, je krijeva v tega mi ni treba storiti; česar ne razumen, je laž in tega mi ni treba verjeti. Osaben in samoluben nauk, ki je rodil toliko malovernih in toliko nevernih; usuk, ki izvirja iz onega groznega češčenja, ki je pri enih strašno in pri drugih smešno, in ki ga je moder mož imenovati obvezanje samega sebe.

S trudem si je oči toliko od ust pritrgal, da je mogel kupiti sinu celo oblike in pa kapico iz črnega žameta. Fant jo je obpletel prvič na veliki četrtek in ravno sta imela iti z očetom v cerkev. Ko pa je tudi ves četrtek ogledoval sinu tako prazničnega in ga je mati, ki je bila takrat še živa, ljubuzljivo gledala, da deček čemer opazil, da ima oče za praznično obliko zakrpano sukno in ponosen klubok ter je dejal: "Jaz da ne grem z očetom!"

"Otrok moj!", vzkljukne mati prestrašena, "kaj pravi?"

"Da ne grem z očetom."

"Pa zakaj ne?"

"Ker je preslubo oblečen."

Lopezinka je zabolelo v sreči. Brez besede je odšel iz sobe; zakaj nevhaležnost je nož, ki rani sreco, sinovih rokaj pa je ta nož že strupen. Ta sin, zaradi katerega je nosil ponosen klubok in zakrpano sukno, ta sin mu je pláščeval njegovo skrb s tem, da se ga je sramoval pred ljudjimi!

Takrat ga je obšla pametna misel, da bi vrnil sinu črvenjarko, pri katerem bi bil fant moral sploh vedno ostati. Pa ravno ko bi imelo priti do tega, ga je sin znova premotil s svojo čudovito učenostjo. Ker je, kakor je mati ponosen pripovedovala, sin že po latinsku govoril, kakor duhoven pri moški.

Taki uspehi Lopezinkove bistrumnosti so očeta ospurni; posasti je pozabil na prejšnjo nevolo in je začel verjeti, da ima ta studente modrosti prav, če se sramnuje njega, ubogega in ne-

Naročite žganje in vino za bližajoče se praznike

od dobro znanje tvrdke

BREMAN & OSGOOD

112 Fullerton Street, Pittsburgh, Pa.

Pišite po cenik, naročilni list in zapiske.

Pazite na naš veliki oglas v četrtekovi stevilki tega lista.

obraženega čevljarja; od sreca je želel svojemu sinu ne več samo bireta, ampak celo škofovske mitre in se je še naprej pehal in trudil, da bi ga vzdržal v zavodnici.

Toda pri skupinah se je sin slabih izkazal in to je očeta končno vendarle privedlo do pravega spoznanja; sklenil je, da naj Lopezinek zamenja kujige s kopitom in pero s šilom. Pa je bilo že prepozno in Lopezinek, ki bi se bil šel s samicom Salomonom prekrat, ker se je temu odločno vstavljal, ker je bil debeloljni orjak, da bi spravil iz te trobente, slaveče krepot in junaštvo, kakšen glas na četvrtjarku.

Ni drugi tabl na tistih vrhovih, v katerih je bila načrta načrta, da bi narisana dva otroka, v katerih bi oni učenjaki, ki trdijo, da je človek iz opice, lahko našli dolgo zaželeni primer za prehod iz opice v človeka; držala sta pozlačen trak, na katerem so visele črke s sledenimi napisom: Josip Lopez čevljarski umetnik.

Ni drugi tabl na tistih vrhovih, v katerih je bila načrta načrta, da bi narisana dva otroka, v katerih bi oni učenjaki, ki trdijo, da je človek iz opice, lahko našli dolgo zaželeni primer za prehod iz opice v človeka; držala sta pozlačen trak, na katerem so visele črke s sledenimi napisom: Josip Lopez čevljarski umetnik.

Ni drugi tabl na tistih vrhovih, v katerih je bila načrta načrta, da bi narisana dva otroka, v katerih bi oni učenjaki, ki trdijo, da je človek iz opice, lahko našli dolgo zaželeni primer za prehod iz opice v človeka; držala sta pozlačen trak, na katerem so visele črke s sledenimi napisom: Josip Lopez čevljarski umetnik.

Ni drugi tabl na tistih vrhovih, v katerih je bila načrta načrta, da bi narisana dva otroka, v katerih bi oni učenjaki, ki trdijo, da je človek iz opice, lahko našli dolgo zaželeni primer za prehod iz opice v človeka; držala sta pozlačen trak, na katerem so visele č

DOSTOJEVSKI:

Mladenič

Za GLAS NARODA J. T.

16

(Nadaljevanje).

Gospod, ali hočete vstreči moji želji? — me je vprašal mladi knez uljudno.
— Kaj želite? — sem rekel jezmo.
— Ali se hočete peljati z menoj v moje stanovanje?
— Po kaj?
— Pokazal vam bom prepis pisma, katerega sem pisal Versilovu in odgovor, ki sem ga dobil nanj.
— Zakaj ne? — Jaz imam navado, da se o vsaki stvari doda prepričam.
— Počakaj mlaedenič, — je rekel stari knez in me odvedel v spalnico.

Ko sva bila sama, je rekel:

Ti ne veš, prijatelj, kako sem vesel. — Čakaj, o vsem tem in ſe o marsikateri drugi stvari se bova potem pomembila. — Na, tu dan imam dvoje pismem. — Prvo je zanj; drugo je za banko. — Na, vzem in dobro spravi.

Jaz sem pismo začuden ogledoval.

Presneto, kako ste zviti — sem rekel. — Mislite, da ne vem, kaj vam je padlo v glavo. — Vse to ste dobro preračunali in mene določili, da naj vse izvršim.

Ne, ne fant — je odvrnil. — Motiš se. — Zelo se motiš.

To sta dve zelo važni stvari.

Jaz sem se zamislil.

On je stopil k meni, položil mi je obe roki na glavo in začel govoriti:

Moj ljubi mlaedenič! — Blagoslavljam tebe in tvojo usodo. Bodimo vedno tako dobrega sreca kot si bili ti danes... Ljubim vedno lepoto v vseh njenih različnih oblikah...

Svojega govora ni mogel končati. — Nekoliko se je sklonil in zakaj.

In pripoznati moram, da je šlo tudi meni na jok.

Slednjič sem ga objel in ga poljubil.

Knez Serjoša Petrovič Sokoški me je povabil v lepo kočijo in me odvedel v svoje stanovanje.

Imel je krasno stanovanje. Tako lepo je bilo v njegovi hiši, da je bilo skoraj sram, ker sem bil tako slabo oblečen.

Pomislite — sem rekel, ker nisem mogel drugega povedati — jaz skoraj celo noč nisem nič spal. — Celotno noč sem prečul ob neki samomorilki.

— Kaj pravite? — se je začudil.

— Ajz sem mu povedal vse, kar sem doživel prejšnjo noč.

Povedal sem mu tudi vsebino pisma, ki ga je pisala samomorilka svoji materi.

Zdele se mi je, da se on ničkaj ne zanima za celo zadovo.

Dvojeboval se ne bom z vami — sem rekel slednjič. — ker nisem imel ničesar drugega povedati.

— Tako? Tako? — je rekel in me ni pogledal.

— Kaj pa pravzaprav mislite o meni? — Pa me že vsaj ne smata za strahopetnež?

— Seveda ne — je odvrnil knez in se nasmehnil. — Toda ta smeh je bil silno resen.

Jaz prav dobro poznam Versilova — je nadaljeval. — Jaz ga razumem. — Vse, kar je storil, je storil iz svojega osebnega preprincanja.

Da, tako je — sem pripomnil. — Nek človek, ki se piše Vas, je rekel, da se je samo zastranega odpovedal vsej svoji dedičini, ker hoče zadobiti malo več upiva pri soljudeh. — Toda jaz prav dobro vem, da nis storil tega zastran ljudi.

Zeti se mi, da sem nekoč že slišal o Vasimu — je odvrnil knez zamišljen.

— Na vsak način — sem odvrnil. — Saj ste ga gotovo videli v Lugi.

Zatem sva se spogledala. — In jaz sem še zdaj prepričan, da sem tedaj zardel.

Zopet sva oba utihnila.

Jaz sem v silno zadrgal.

Sam ne vem, kaj mi je padlo v glavo, da sem pričel govoriti: — Povejte mi knez, kaj mislite o meni, ko sem vas hotel pozvati na dvoboje zaradi čisto tujega človeka?

— Ne, motrite se — je odvrnil.

— Zakuji bi se mortil.

— Ta človek vam ni tuj.

— Kako ne?

— Če razdaljam oceta, je umevno, da je tudi sin razdaljen. — Ne, prijatelj, to ni smešno.

Meni se na zdi silno smešno. — Smešno iz raznih ozirov. — Največ zastran tega, ker se jaz imenujem Dolgoroki, ne pa Versilov. — Prosim vas pa, da govorite resnico.

— Več vam skoraj ne morem povedati kot sem vam že povedal.

— Meni, še ni dovolj jasno.

— Vi vendar ne čutite v sebi krvi, svojega očeta. — Sicer se pa niti ne smete dvobojevati, ker še niste polnoletni.

Ko sva se takoj pogovarjala, je vstopil služabnik in hotel nekaj povedati.

Knez je takoj pristopil k njemu in ga pošiljal vprašal, kdo je. Služabnik je tako tihod odgovoril, da nisem jaz niti besedice shkal.

Zatem je zopet pristopil k meni in rekel:

— Oprostite mi za tremitek, prosim vas.

Zatem je odšel.

Jaz sem se začel izprehajati po sobi. — Premišljeval sem o vseh možnih stvarih.

— Če se mi res ne posmehuje — sem misil — mora biti zelo odkritosrečen.

Hodil sem po sobi in opazoval slike, viseče po stenah.

Slednjih sem se tudi tega naveljal.

Minuta, ki jo je bil omneni knez, se je preeej dolgo zavlekla. — Minilo je že več kot pol ure, pa ga še ni bilo nazaj.

Oblekel sem suknjo in se pokril. — Jezilo me je, da me knez tako zanemarja.

Iz sobe je vodilo dvoje vrat.

Izhoda sta bila zaprta in sta se nahajala drug poleg drugega na enini steni.

Ker sem bil pozabil, skroz' katera vrata sva vstopila, sem odprl napravna vrata in stopil v malo sobico.

V sobi je bila samo miza in divan.

Na divanu je pa sedela moja sestra....

Ker nisem imel dovolj časa, da bi se zadržal.

Zaslišal sem bil namreč knezov glas, ki je med vratmi, vodeči v sprejemno sobo, govoril z nekim človekom.

Stopil sem v sprejemno in zaprta vrata za seboj.

Knez ni bil nujno opazil.

Spominjam se, da je govoril nekaj o Ani Fedorovni. — Jaz sem bil preveč razburjen da bi ga poslušal.

Nisem imel dovolj časa, da bi se zadržal.

Zaslišal sem bil namreč knezov glas, ki je med vratmi, vodeči v sprejemno sobo, govoril z nekim človekom.

Stopil sem v sprejemno in zaprta vrata za seboj.

Knez ni bil nujno opazil.

Spominjam se, da je govoril nekaj o Ani Fedorovni. — Jaz sem bil preveč razburjen da bi ga poslušal.

Niti pozdravil ga nisem ko sem odšel iz sobe. — On je šel za menoj in še nekaj govoril, toda jaz ga nisem poslušal.

Ko sem stopil na cesto, sem se obrnil na levo in šel naprej, ne da bi vedel kam.

Naenkrat sem začutil na svoji rami roko.

Obrnil sem se in zapazil pred seboj sestro Lizo.

Smejala se je in veselo gledala.

— Prav, da si šel v to stran — je rekla, — če ne, bi te ne dohotela. — Tako hitro sem šla, da sem čisto zasopljena.

Tako! — Zasopljena si!

— Da, hitro sem šla. — Skoraj tekla, samo da sem te dohitela.

— Liza, sij si bila vendar ti ona, katero sem videl.

— Kje?

— Pri knezu. — Pri knezu Sokoškiem.

— Ne, to nisem bila jaz. — Ne, mene nisi vide.

Jaz sem umolknil. — Tudi ona je molčala. — Tako sva šla kačih deset korakov molče.

Naenkrat se je pa na ves glas zasmejala in rekla

(Dalje prihodnjič)

Išče se 150 izkušenih premogarjev**NA PRODAJ**

imam motor kolo Monarch; je še skoraj neravneno, 10 konjskih sil in se lahko vozi od 5 do 75 milij na uro; ima novo svetilko za \$15. Katerega veseli, ima zdaj priliko, da ga poceni kupi za \$100, novo bi stalo \$300 in je model 1914. Pišite na:

John Ilan,
R. I. Turkey River, Iowa.
(22-23-3)

ISČE SE

pri Charcoal Iron Company of America 75 drvarjev za delati Chemical drva po \$1.75 klapstra. Dobre nove kempe in dober les. 10 milj iz Newberry, Luce Co., Mich. Kempe bodo odprte dne 1. aprila. Za podrobnosti vprašajte pri:

John Knaus,
c/o Camp 7, Newberry, Mich.
(14-3-34)

Iščem svojo sestro FRANCISKO DOLENC, doma iz Rovt pri Logatcu, in prijatelja FRANKA VRHOVEC. Pred enim letom in pol sva bila skupaj v Monongah, W. Va. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za naslov katerega izmed teh, da ga mi znam, ali naj se pa sama oglasi. — Frank Dolenc, Box 633, Sykesville, Pa. (21-23-3)

Dr. KOLER,
438 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.

Dr. Koler je najstarejši slovenski lekar v Pittsburghu. Pred letom in pol sva bila skupaj v Monongah, W. Va. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za naslov katerega izmed teh, da ga mi znam, ali naj se pa sama oglasi. — Frank Dolenc, Box 633, Sykesville, Pa. (21-23-3)

Naenkrat za svojega prijatelja ANTONA MIKLAVŽA, doma iz Velikih Vodenic pri Konstančevi na Dolenskem. Domnevam, da je v Clevelandu, Ohio, ali okoliči. Ako kdo rojake, ki je pričel govoriti, da je na koncu 0, potem odpade prestopno leto; tedaj ne bo pričel prestopno leto 1920, tem več 1921.

Rad bi izvedel za svojega prijatelja ANTONA MIKLAVŽA, doma iz Velikih Vodenic pri Konstančevi na Dolenskem. Domnevam, da je v Clevelandu, Ohio, ali okoliči. Ako kdo rojake, ki je pričel govoriti, da je na koncu 0, potem odpade prestopno leto; tedaj ne bo pričel prestopno leto 1920, tem več 1921.

Naenkrat za svojega prijatelja ANTONA MIKLAVŽA, doma iz Velikih Vodenic pri Konstančevi na Dolenskem. Domnevam, da je v Clevelandu, Ohio, ali okoliči. Ako kdo rojake, ki je pričel govoriti, da je na koncu 0, potem odpade prestopno leto; tedaj ne bo pričel prestopno leto 1920, tem več 1921.

Naenkrat za svojega prijatelja ANTONA MIKLAVŽA, doma iz Velikih Vodenic pri Konstančevi na Dolenskem. Domnevam, da je v Clevelandu, Ohio, ali okoliči. Ako kdo rojake, ki je pričel govoriti, da je na koncu 0, potem odpade prestopno leto; tedaj ne bo pričel prestopno leto 1920, tem več 1921.

Naenkrat za svojega prijatelja ANTONA MIKLAVŽA, doma iz Velikih Vodenic pri Konstančevi na Dolenskem. Domnevam, da je v Clevelandu, Ohio, ali okoliči. Ako kdo rojake, ki je pričel govoriti, da je na koncu 0, potem odpade prestopno leto; tedaj ne bo pričel prestopno leto 1920, tem več 1921.

Naenkrat za svojega prijatelja ANTONA MIKLAVŽA, doma iz Velikih Vodenic pri Konstančevi na Dolenskem. Domnevam, da je v Clevelandu, Ohio, ali okoliči. Ako kdo rojake, ki je pričel govoriti, da je na koncu 0, potem odpade prestopno leto; tedaj ne bo pričel prestopno leto 1920, tem več 1921.

Naenkrat za svojega prijatelja ANTONA MIKLAVŽA, doma iz Velikih Vodenic pri Konstančevi na Dolenskem. Domnevam, da je v Clevelandu, Ohio, ali okoliči. Ako kdo rojake, ki je pričel govoriti, da je na koncu 0, potem odpade prestopno leto; tedaj ne bo pričel prestopno leto 1920, tem več 1921.

Naenkrat za svojega prijatelja ANTONA MIKLAVŽA, doma iz Velikih Vodenic pri Konstančevi na Dolenskem. Domnevam, da je v Clevelandu, Ohio, ali okoliči. Ako kdo rojake, ki je pričel govoriti, da je na koncu 0, potem odpade prestopno leto; tedaj ne bo pričel prestopno leto 1920, tem več 1921.

Naenkrat za svojega prijatelja ANTONA MIKLAVŽA, doma iz Velikih Vodenic pri Konstančevi na Dolenskem. Domnevam, da je v Clevelandu, Ohio, ali okoliči. Ako kdo rojake, ki je pričel govoriti, da je na koncu 0, potem odpade prestopno leto; tedaj ne bo pričel prestopno leto 1920, tem več 1921.

Naenkrat za svojega prijatelja ANTONA MIKLAVŽA, doma iz Velikih Vodenic pri Konstančevi na Dolenskem. Domnevam, da je v Clevelandu, Ohio, ali okoliči. Ako kdo rojake, ki je pričel govoriti, da je na koncu 0, potem odpade prestopno leto; tedaj ne bo pričel prestopno leto 1920, tem več 1921.

Naenkrat za svojega prijatelja ANTONA MIKLAVŽA, doma iz Velikih Vodenic pri Konstančevi na Dolenskem. Domnevam, da je v Clevelandu, Ohio, ali okoliči. Ako kdo rojake, ki je pričel govoriti, da je na koncu 0, potem odpade prestopno leto; tedaj ne bo pričel prestopno leto 1920, tem več 1921.

Naenkrat za svojega prijatelja ANTONA MIKLAVŽA